

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3813/2023
14.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Јелице Бојанић Керкез, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације са седиштем у Београду, као правног следбеника тужене Агенције за приватизацију, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1294/23 од 26.04.2023. године, у седници одржаној 14.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1294/23 од 26.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1294/23 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 193/22 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности Трећег основног суда у Београду. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид и застој овог поступка до закључења стечајних поступака над компанијама „International CG“ DP Beograd – у стечају из Новог Београда и „Generalexport“ DP Beograd – у стечају Београд из Новог Београда. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, као правни следбеник Агенције за приватизацију, Београд, да као солидарно одговорна са компанијама „International CG“ DP Beograd – у стечају из Новог Београда и „Generalexport“ DP Beograd – у стечају Београд из Новог Београда, тужиоцима исплати, и то: АА износ од 6.200,00 евра са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године, као дана доспелости потраживања, па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС до исплате; тужиоцу ББ износ од 6.400,00 евра са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године, као дана доспелости потраживања, па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати до исплате, у динарској

противвредности по средњем курсу НБС до исплате; тужиљи ВВ износ од 6.600,00 евра са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године, као дана доспелости потраживања, па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС до исплате; тужиљи ГГ износ од 4.800,00 евра са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године, као дана доспелости потраживања, па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС до исплате и тужиљи ДД износ од 1.200,00 евра са каматом по есконтној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године, као дана доспелости потраживања, па до 25.12.2012. године, а потом по стопи прописаној Законом о затезној камати до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 571.114,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1294/23 од 26.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 193/22 од 25.10.2022. године и одбијен је захтев тужилаца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, као правни следбеник Агенције за приватизацију, благовремено је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права, имајући у виду да је о праву тужиља одлучено у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права и ставу изреженом у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 29.06.2016. године, а вредност предмета спора за сваког од тужиоца појединачно (највиши појединачни износ је 6.600,00 евра), не прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном захтеву у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца (који нису јединствени супарничари) појединачно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић